RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0150 van 4 november 2014 in de zaak 1314/0662/SA/3/0641

In zake: 1. de heer **Filip VAN LIEDEKERKE**

2. mevrouw **Isabelle DEPRETER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim DE CUYPER

kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

Tussenkomende

de heer Freddy Van LIEDEKERKE

partij:

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH

kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg op Dendermonde 149

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 juni 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 mei 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele van 15 januari 2014, waarbij aan de tussenkomende partij, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning is verleend, verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een rundveestal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9551 Ressegem (Herzele), Paddenhoek 22 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummers 0201F en 0201L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 september 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Roy VANDER CRUYSSEN die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH en de heer Carl DE BRAECKELEER die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Freddy VAN LIEDEKERKE verzoekt met een aangetekende brief van 11 augustus 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 1 september 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 10 oktober 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "bouwen van een rundveestal".

De nieuw op te richten rundveestal beoogt de vervanging van een boogloods waarvoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele op 12 september 2013 een sloopvergunning heeft verleend. Op 25 juli 2013 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele een milieuvergunning verleend voor het exploiteren van een rundveehouderij met 28 runderen in deze boogloods. Op 30 januari 2014 heeft de verwerende partij in graad van administratief beroep een tijdelijke (2 jaar) milieuvergunning verleend en dit gelet op de intentie om de boogloods te slopen.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter en achterliggend landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 21 november 2013 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 10 januari 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele verleent op 15 januari 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

... Toetsing aan de ruimtelijke ordening

Gelet op de bestemming, inplanting, afmetingen, materiaalkeuze van het gebouw, de plaatselijke bebouwingstoestand en de bestemming van het gebied.

Gelet op het gunstig advies van DLO Merelbeke.

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4. van de VCRO gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met het oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- Functionele inpasbaarheid: het bouwen van een rundveestal is inpasbaar in de nabije omgeving. (zie ook plaatselijke bebouwingstoestand op inplantingsplan).
- Mobiliteitsimpact: /
- Schaal: de schaal van de nabije omgeving wordt door de uitvoering van de werken niet geschonden.
- Ruimtegebruik en bouwdichtheid: de ruimtelijke draagkracht wordt niet overschreden.
- Visueel-vormelijke elementen: het ingediende project is visueel-vormelijk in overeenstemming met de nabije omgeving.
- Cultuurhistorische aspecten: /
- Bodemreliëf: /
- Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: /

Aangezien de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt, is voorliggend project voor vergunning vatbaar.

Relatie met Vlarem II

Op 25 juli 2013 verleende het college van burgemeester en schepenen de

milieuvergunning aan dhr. Van Liedekerke Freddy met de volgende rubrieken :

9.4.3.b).1°stallen voor inheemse grote zoogdieren in woongebied met landelijk karakter (14 runderen)

9.4.3.c).1°stallen voor inheemse zoogdieren in agrarisch gebied (14 runderen)

17.3.6.1°.b)opslag voor mazout (4000 liter)

17.3.9.1°1 verdeelslang voor mazout

53.8.1° grondwaterwinning 204 m3/jaar en 0,55 m3/dag

De milieuvergunning werd verleend voor een termijn van 20 jaar.

Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend bij de Deputatie van Oost-Vlaanderen. Voor de nieuw op te richten rundveestal dient een nieuwe milieuvergunning aangevraagd te worden aangezien de plannen ten opzichte van de koepelloods wijzigen.
(...)

Algemene conclusie

De stedenbouwkundige vergunning kan onder de gebruikelijke bijzondere voorwaarden worden verleend.

Ook van belang:

- Koppeling aan milieuvergunning (eventueel in overleg met de gemeentelijke dienst leefmilieu).
- Alle restanten van de vroeger opgerichte gebouwen dienen op die bouwplaats verwijderd te worden.

Tegen de achterste perceelsgrens en tpv de linkerkant van de stal wordt een degelijk streekeigen groenscherm op eigen terrein aangebracht ten einde het gebouw optimaal te integreren. De beplanting dient aangebracht uiterlijk tijdens het eerstvolgend plantseizoen en na de voltooiing van de ruwbouw van de stal. De beplanting is in stand te houden.

..."

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 21 februari 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 april 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 22 april 2014 beslist de verwerende partij op 8 mei 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

" . . .

2.3 De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

De rundveestal wordt volledig in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied opgericht, namelijk op een afstand van circa 50 m van de rooilijn.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven. De oprichting van de stal staat in functie van een semi-professionele agrarische activiteit. De aanvrager wenst een bestaande koepelloods te vervangen door een rundveestal, aangepast aan een moderne en efficiënte bedrijfsvoering en aangepast aan de geldende regelgeving i.v.m. milieu en dierenwelzijn. De voorgestelde accommodatie is een noodzakelijke en toekomstgerichte investering voor dit bedrijf.

De beoogde stalling staat in verhouding tot het aantal runderen (28 stuks). De aanvrager heeft voldoende graasweiden ter beschikking om te voldoen aan de vereiste van het maximum van 4 grote weidedieren per hectare.

Zoals ook blijkt uit het advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling is de exploitatie van deze inrichting voor een beperkt aantal runderen verenigbaar met de gewestplanbestemming.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Een aanvraag mag niet enkel beoordeeld worden in functie van het gevraagde bouwproject alleen, maar de beslissing moet rekening houden met de vergunde gebouwen uit de onmiddellijke omgeving.

Voorliggende aanvraag beoogt het oprichten van een rundveestal ter vervanging van een bestaande verouderde boogloods waarvoor een sloopvergunning verleend werd op 12 september 2013. De bedrijfsleider wenst zijn bedrijf te kunnen runnen in moderne accommodatie met voldoende oog voor stalklimaat en dierenwelzijn.

Het voorwerp van de aanvraag situeert zich in een woonlint in een landelijke omgeving buiten de dorpskern van de deelgemeente Ressegem. De aanvraag situeert zich ten zuiden langs de paddenhoek, een voldoende uitgeruste gemeenteweg. De rundveestal situeert zich in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied achter het woonlint langs de Paddenhoek. De gevraagde constructie wordt opgericht op de huiskavel en sluit aan bij de vergunde garage waardoor bijkomende aansnijding van open ruimte tot een minimum wordt beperkt en visueel één geheel wordt bekomen. Het op te richten gebouw heeft gebruikelijke afmetingen en wordt uitgevoerd in esthetische materialen. Door te streven naar een bundeling van gebouwen wordt een verdere versnippering van het agrarisch gebied voorkomen en blijft de impact op het landschappelijk waardevol agrarisch gebied beperkt.

De woning van appelanten is gelegen rechts van de bouwplaats.

De voornaamste bezwaren van appellanten hebben betrekking op de vrees voor toenemende geur-, geluids- en stofhinder. Deze hinder heeft betrekking op milieukundige aspecten, die in het kader van de milieuvergunning dienen te worden behandeld. De milieuvergunning voor de uitbating van de rundveestal in de boogloods werd verleend door deputatie bij besluit van 30 januari 2014. In de voorwaarden werd gesteld dat, gelet op het feit dat de exploitant van plan is om de koepelloods te slopen en een nieuwe stal op te richten, de huidige loods voor een beperkte termijn van 2 jaar vergund wordt.

In deze milieuvergunning werd het volgende aangehaald:

Gelet op de kleinschaligheid van het bedrijf is het leveren van voeders, laden en lossen van dieren en transport heel beperkt. De dieren worden aangehouden om verder mee te kweken waardoor afvoer van dieren tot een minimum is beperkt. De meeste transporten gebeuren door de exploitant zelf.

Het grootste deel van het jaar bevinden de dieren zich op de weide. Tijdens het plaatsbezoek van de provinciale milieudeskundige op 26 november 2013 kon worden vastgesteld dat de dieren nog steeds niet in de koepelloods waren ondergebracht. Enkel tijdens de winter worden de dieren gehuisvest in de loods. Er kan worden vanuit gegaan dat het voortgebrachte geluidsniveau binnen de grenzen ligt van het aanvaardbare.

Wat betreft de runderen kan men stellen dat reukhinder slechts in beperkte mate eigen is aan een rundveehouderij. De runderen worden gehouden in een aangepaste loods die achteraan het perceel, het verst gelegen t.o.v. de omliggende woningen, ingeplant wordt. Het grootste deel van het jaar verblijft het rundvee op de weiden zodat de stallen leeg staan. Enkel in de winter staan de dieren op stal. De dieren worden gehuisvest op stro waardoor er minder geurstoffen ontwikkeld worden. De woning van appellanten is op een afstand van circa 20 m gelegen t.o.v. de loods.

Mits het opleggen van passende voorwaarden én een degelijke bedrijfsvoering kan de hinder voor de omgeving tot aanvaardbare burenhinder beperkt blijven.

Het betreft een inrichting met een beperkt aantal dieren. Het aantal te verwachten transporten kan als minimaal beschouwd worden. De dieren worden aangehouden om verder mee te kweken waardoor afvoer van dieren tot een minimum is beperkt. De meeste transporten gebeuren door de exploitant zelf.

De inrichting beschikt al gedeeltelijk over een groenscherm. Langs de zijde van de appellant werd een houten schutting geplaatst. Ter bevordering van de landschappelijke integratie is de uitbreiding van het groenscherm mogelijk en wenselijk.

Het naleven van de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem II zijn voldoende om de hinder tot een minimum te beperken.

Algemeen kan gesteld worden dat de geluids-, geur- en stofhinder bij runderen als minimaal te beschouwen is. Zo is er bij de opmaak van de plannen rekening gehouden met de best beschikbare technieken op het vlak van huisvesting van runderen (het maximum aantal dieren in de stal wordt beperkt conform de welzijnsnormen, de meeste oppervlakken die bereden worden zijn verhard, de rundveestal wordt op natuurlijke wijze verlucht en dit geeft minder hinder omdat deze stal zeer veel volume bevat, de uitgaande lucht van de rundveestal zal afgevoerd weg van de van de eigendom van de beroepsindiener, de runderen worden hoofdzakelijk gevoederd met ruwvoeder waarbij geen stofhinder kan veroorzaakt worden, er zal geen externe mestopslag aanwezig zijn op het bedrijf, en wat betreft de geluidshinder die de runderen met zich meebrengen kan vermeld worden dat het loeien enkel voorkomt bij onrust die voornamelijk voorkomt bij de bronst van de dieren wanneer de runderen voornamelijk in de weide grazen waardoor eventuele geluidshinder van het geloei tot een minimum wordt beperkt).

In het advies van de dienst Landbouw en Platteland van de provincie wordt eveneens gesteld dat een rundveestal met 28 runderen (waarvan 12 < 1 jaar) geen noemenswaardige hinder geeft naar de omgeving, dat gezien het beperkte aantal dieren het extra (vracht)verkeer en de milieuhinder van dit bedrijf beperkt zal blijven tot het huidige niveau, dat gedurende de zomer wanneer de buren het meest in de tuin vertoeven, de meeste dieren buiten staan, dat enkel in de winter alle dieren op stal komen maar ook dan er geen noemenswaardige milieuhinder te verwachten is. Verder wordt aangehaald dat de stal wel iets hoger wordt dan de huidige, en dat daarom het bestaande groenscherm verder doorgetrokken wordt over de hele lengte van de stal, waardoor het zicht op de stal gebroken wordt.

De vermelding door appellanten dat de volledige Paddenhoek een residentieel karakter heeft, kan niet worden bijgetreden. De omgeving kenmerkt zich door een combinatie van vrijstaande, halfopen, gesloten bebouwing in combinatie met enkele landbouwbedrijven. In de onmiddellijke omgeving van de inrichting zijn nog twee andere landbouwgerelateerde bedrijven gevestigd.

Appellanten stellen dat door de inplanting van de stal er visuele hinder zal zijn en dat zijn privacy zal geschonden worden.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat er momenteel nog een groene boogloods aanwezig is op de locatie waar de nieuwe rundveestal zal gebouwd worden en het een bestaand semiprofessioneel landbouwbedrijf betreft. De nieuwe rundveestal zal opgetrokken worden in prefab beton elementen die aansluit op de nog te bouwen garage/berging van de aanvrager. Tevens zal er een houten space boarding voorzien worden op de langsgevels en de kopgevels. Het gebruik van natuurlijke materialen in combinatie met het uitbreiden van het bestaande groenscherm aan de oostelijke zijde, over de hele lengte van de nieuwe loods, is een betere optie naar landschappelijke integratie toe dan de bestaande groene boogstal/loods.

Het opmetingsplan geeft op een duidelijke wijze de afmetingen van zowel het bouwperceel als het perceel van appellanten weer. De vrees van appellanten dat de inplantingsplaats van de rundveestal op het bouwperceel niet correct is weergegeven is onterecht. Dit bezwaar geuit door appellanten slaat op de eigendomsgrenzen van de percelen: zulks is een louter burgerrechtelijke aspect dewelke deze stedenbouwkundige evaluatie van de aanvraag niet in de weg staat. Artikel 4.2.22 §1 bepaalt immers: "Vergunningen hebben een zakelijk karakter. Zij worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten."

De veronderstelling van de beroepsindiener dat er een terreinophoging van ongeveer 1,5 m zal nodig zijn en er hierdoor een afwateringsprobleem ontstaat is enkel een vermoeden. Voorliggende aanvraag beoogt volgens de plannen enkel het vervangen van een bestaande loods door een nieuwe rundveestal. Er worden geen reliëfwijzigingen aangevraagd. De nieuwe rundveestal zal op dezelfde locatie en niveau ingeplant worden als de bestaande groene boogstal/loods. Zoals op het terreinprofiel van het inplantingsplan wordt vermeld zal het huidige terreinprofiel behouden blijven en zullen er zeker geen afwateringsproblemen ontstaan door de nieuw te bouwen rundveestal.

Zoals ook binnen de milieuvergunning vermeld is het aantal te verwachten transporten van deze inrichting als minimaal te beschouwen. Vooreerst betreft het hier een inrichting met een beperkt aantal dieren, namelijk 28 runderen. De dieren worden hoofdzakelijk aangehouden om verder mee te kweken waardoor afvoer van dieren tot een minimum is

beperkt. Indien er toch dieren worden afgevoerd dan gebeurt het vervoer hoofdzakelijk door de exploitant zelf. Het bijvoederen met veevoeders is beperkt aangezien de dieren gedurende een langere periode in de weide grazen. Het beperkte aantal veevoeder wordt door de exploitant zelf afgehaald bij de veevoederfabrikant. Deze transporten voor het beperkt aantal dieren is bijgevolg niet van die aard om als hinderlijk te beschouwen.

In het woongebied rest nog voldoende ruimte voor een kwalitatieve tuinzone bij de voorliggende woning. De zone waar de rundveestal gebouwd wordt ligt immers in agrarisch gebied, een zone die niet mag vertuind worden.

Uit dit alles dient besloten dat het gevraagde zich op een kwalitatieve wijze inpast binnen de plaatselijke aanleg, en de goede ruimtelijke ordening niet zal verstoren.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

... Het is evident dat verzoekende partij aanzienlijke hinder zal ondervinden door de bouw van de vergunde rundveestal. Dit blijkt reeds voldoende uit de argumenten die verzoekende partij aangehaald heeft bij de omschrijving van haar belang en uit de behandeling van de middelen.

Verzoekende partij herhaalt deze nadelen volledigheidshalve hierna:

1. Visuele hinder

Niet in het minst zal verzoekende partij visuele hinder ondervinden ingevolge de op te richten rundveestal.

Immers zal verzoekende partij uitkijken op een gebouw met een nokhoogte van 6,45m en een lengte van 18,00m, dat bovendien wordt opgetrokken op een zeer beperkte afstand tot de perceelsgrens en haar woning. De rundveestal met een oppervlakte van 252 m² zal, ongeacht het materiaalgebruik, als één vlak zichtbaar zijn voor verzoekende partij (zie stuk 4).

De rundveestal wordt namelijk opgericht in het directe gezichtsveld vanuit de woning (woonkamer, eetkamer en slaapkamers) en tuin van verzoekende partij (zie fotomateriaal, stuk 4).

Het staat buiten kijf dat verzoekende partij <u>visuele hinder</u> zal lijden en dat de vergunde rundveestal tot een verschraling van de landschapswaarde zal leiden.

2. Afbreuk wooncomfort

Doordat de woning van verwerende partij zich op het rechtsaanpalende perceel bevindt, op minder dan 15m afstand tot de rundveestal, zal het woongenot van verzoekende partij danig worden ingeperkt. Hiervoor kan verwezen worden naar de evidente geur- en geluidshinder die dergelijke bebouwing met zich meebrengt. Bovendien wordt onvoldoende rekening gehouden met de opslag van mest, die voor een deel op het perceel zelf zal gebeuren.

3. Schending privacy

Tevens zal het aangevraagde leiden tot schending van de privacy. Langsheen de gemeenschappelijke perceelsgrens zal er ten opzichte van de huidige situatie een schending optreden in de privacy van verzoekende partij.

Vanuit landbouwvoertuigen, voertuigen van leveranciers,... in functie van de rundveestal, zal vanop het aanpalende perceel inkijk worden genomen, rechtstreeks in de tuin en woning van verzoekende partij. De inkijk zou genomen worden in zowel de eetkamer als slaapkamers van verzoekende partij.

Dit zal ontegensprekelijk leiden tot schending van de privacy van verzoekende partij, alsmede tot een daling van het woongenot.

Bovendien is dit nadeel ernstig en moeilijk te herstellen. Zodra het gebouw wordt opgetrokken is het herstel in de oorspronkelijke toestand haast onmogelijk. Verzoekende partij zal afhankelijk zijn van medewerking van de ter zake bevoegde overheden die op het herstel moeten toezien. Bij onwil van de vergunninghouders ide procedurele weg voor de toeziende overheden bovendien oneindig lang alvorens tot een ambtshalve

herstel te kunnen overgaan.

De hoger geschetste nadelen zullen echter ogenblikkelijk plaatsvinden zodra de vergunning wordt uitgevoerd. De woonkwaliteit van de woning waarin verzoekende partij woont zal direct dalen. Evenzeer vermindert het gebruiksgenot van de tuin en het terras ogenblikkelijk. De tijd van verminderde woonkwaliteit en het verminderd gebruiksgenot van de woning en tuin zal immers nooit meer terugkomen.

Dat verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal lijden, kan bijgevolg moeilijk betwist worden. De vordering tot schorsing is in ieder geval gegrond. ..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Aangaande de visuele hinder kan worden opgemerkt dat de constructie op dezelfde locatie wordt ingeplant als de bestaande boogloods. Het directe gezichtsveld van verzoekers naar het perceel van de aanvragers wordt qua diepte niet meer beperkt dat thans het geval is. Het gebouw heeft wel een grotere hoogte, maar door het bestaande groenscherm door te trekken over de volledige lengte van de stal, wordt het zicht op de stal gebroken. Verder worden ook natuurlijke materialen gebruikt. Verzoekers moeten bovendien rekening houden met de gewestplanbestemming (landschappelijk waardevol agrarisch gebied) van de plaats waar de constructie zal worden opgericht en met de hinder die inherent is aan deze bestemming.

Verzoekers tonen niet in concreto aan wat de aard en de omvang van deze opgeworpen visuele hinder precies inhoudt. Uit niets blijkt dat het zicht van verzoekers op een ingrijpende wijze gewijzigd is ten opzichte van de bestaande toestand.

Wat de zogenaamde geur- en geluidshinder en de hiermee gepaard gaande afbreuk aan wooncomfort betreft, kan het onderzoek in het kader van de milieuvergunning van 30 januari 2014 worden aangehaald, dat tevens in de bestreden beslissing werd vermeld. De deputatie heef tin alle redelijkheid geoordeeld dat de geluids-, geur- en stofhinder bij runderen als minimaal te beschouwen is. Zo is er bij de opmaak van de plannen rekening gehouden met de beste beschikbare technieken op het vlak van huisvesting van runderen. Hierbij heeft de deputatie verschillende elementen opgesomd om tot die conclusie te komen, o.m. dat de opslag van mest niet extern zal gebeuren op het bedrijf en dus intern.

De opgeworpen privacyhinder wordt niet verweten aan de op te richten rundveestal, maar aan het transport dat zal ontstaan na en door het in gebruik nemen van het door de bestreden beslissing vergunde rundveestal en niet noodzakelijk door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die slechts de vergunning voor de aanleg van een rundveestal beoogt.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat het aantal te verwachten transporten van deze inrichting als minimaal te beschouwen. Het betreft een inrichting met een beperkt aantal dieren, namelijk 28 runderen. De dieren worden hoofdzakelijk aangehouden om verder mee te kweken waardoor afvoer van dieren tot een minimum is beperkt. Indien er toch dieren worden afgevoerd dan gebeurt het vervoer hoofdzakelijk door de exploitant zelf. Het bijvoederen met veevoeders is beperkt aangezien de dieren gedurende een

langere periode in de weide grazen. Het beperkte aantal veevoeder wordt door de exploitant zelf afgehaald bij de veevoederfabrikant. Deze transporten voor het beperkt aantal dieren is bijgevolg niet van die aard om als hinderlijk te beschouwen.

In dat opzicht tonen verzoekers niet de ernst van het opgeworpen nadeel (schending privacy) aan.

..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" . . .

De loutere bewering van verzoekers nopens hun zogenaamde hinderaspecten wordt op geen enkele manier concreet gemaakt of aangetoond. Wel in tegendeel is het juist de essentie van een studie of analyse dat ze twee verschillende situatie van elkaar kan afwegen.

Ook in de stukkenbundel van verzoekers wordt buiten nietszeggende foto's niets gevoegd nopens hinderaspecten en het bewijs hiervan.

Een vage, algemene en nietszeggende uiteenzetting is overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad echter **geenszins** afdoende :

. . .

Zelfs indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat verzoeker door de bestreden beslissing mogelijks rechtstreeks of onrechtstreeks hinder zal ondervinden, quod non, dan nog mag dit niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. (Raad voor vergunningenbetwistingen nr. S/2011/99, 17 augustus 2011; Raad voor vergunningenbetwistingen nr. S/2011/154, 12 december 2011 www.rvvb.be)

Uw Raad moet de mogelijkheid krijgen om op basis van de aanduiding van de aard en omvang van de nadelen en door middel van voorlegging van stukken de ernst en het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en beoordelen. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan geen rekening worden gehouden. (eigen onderlijning) (MAES, A., Onze omgeving. Raad voor Vergunningsbetwistingen, Brugge, Vanden Broele, 2013, 176-178.) Verzoeker toont op geen enkele manier aan hoe en al helemaal niet in welke mate er sprake is van mobiliteitsdruk.

De loutere verwijzing naar redenen <u>die elders in het verzoekschrift staan</u> kan niet volstaan om te beslissen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. (Raad voor vergunningenbetwistingen nr. S/2012/243, 5 december 2012, <u>www.rvvb.be</u>)

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat de verzoekende partij de ernst evenals het moeilijk te herstellen karakter <u>concreet</u> moet aanduiden en <u>individualiseren</u>. In casu overstijgt de vermelding van potentiële hinderaspecten <u>niet het niveau van de loutere hypothese</u>. In dat geval heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel onvoldoende werd aangetoond. (Raad voor vergunningenbetwistingen nr. S/2012/172, 22 augustus 2012, <u>www.rvvb.be</u>)

In het stukkenbundel van verzoeker vinden verzoekers tot tussenkomst enkel een aantal nietszeggende foto's. Er wordt geen uitleg gegeven bij deze foto's <u>noch</u> wordt er op deze

foto's een simulatie weergegeven van de vergunde toestand.

Verzoekers claimen zonder meer visuele hinder doch het ontbreekt hen aan voorleggen van de nodige stavingsstukken over de visuele impact (studie, 3D simulatie,) en bijkomend zijn verzoekers blijkbaar uit het oog verloren dat sinds jaar en dag op dezelfde plaats reeds een loods aanwezig is (zie motivering deputatiebesluit alsook stuk 4 van de stukkenbundel van verzoekers met zicht op koepelloods). Waar nu plotseling visuele hinder als grondslag van enig concreet en persoonlijk belang zou optreden is een raadsel.

De actio popularis van verzoekers op het feit dat visuele hinder zou leiden tot een verschraling van de landschapswaarde als algemene planologische bestemming, kan niet worden weerhouden als een concreet en voldoende en persoonlijk hinderaspect.

Verder menen verzoekers hun belang te moeten vinden in een schending van hun privacy wegens de hoogte van landbouwmateriaal. Waar hier het concreet belang te vinden is en de relatie met het bestreden besluit is ver te zoeken. Verzoekers zijn blijkbaar ook vergeten dat tussen de eigendom van verzoekers in tussenkomst en hun eigendom een houten, ondoorzichtbare afsluiting is geplaatst van maar liefst 2 meter hoogte met bijkomend tot een aansluitende hoogte van circa 4 meter de aanplant van lindeleies (zie foto stuk nr 4 verzoekers).

Verzoekers leggen verder geen enkel bewijs voor van enige hoogte van een landbouwvoertuigen waarover ze spreken.

Komt daarbij dat verzoekers geen enkele foto meegeven vanuit hun zogenaamde living of woonkamer richting oprit <u>noch</u> wordt enige simulatie gevoegd waaruit inkijk/privacy zou moeten blijken. Nochtans geldt het principe van 'actor incumbit probatio', i.e. de eiser moet het bewijs leveren, wat in deze niet is gebeurd.

Voor zoveel als nodig wenst verzoeker in tussenkomst opnieuw te wijzen op de aan hem verleende milieuvergunning dd. 30/01/2014 waar de geur-en geluidsaspecten terdege werden behandeld, besproken en weerlegd ifv de door verzoekers opgeworpen bezwaren en beroepsgronden destijds bij de aanvraag.

Verzoekers hebben tegen het besluit van de deputatie dd. 30/01/2014 <u>GEEN</u> beroep bij de Raad van State ingediend, zodoende dat de milieuvergunning een definitief karakter heeft verworven. Komt daarbij dat milieutechnische aspecten geen relatie hebben met de stedenbouwkundige vergunning. Kortweg, de bouwvergunning op zich kan nooit geur of stof of geluidshinder geven van de dieren die in de stal worden geplaatst.

Verzoekers tot tussenkomst merken op dat de verzoekers niet zozeer een beweerd hinderaspect als MTHEN opwerpen maar louter het verlies aan een mogelijkheid tot analyse analyseren. Zoals hiervoor reeds gesteld is het echter de essentie van een analyse dat een bestaande toestand wordt afgewogen van een niet-bestaande toestand, wat verzoekers integraal nagelaten hebben te doen.

Verder is het niet onbelangrijk te vermelden dat verzoekers materiële onwaarheden vermelden in de bespreking van hun MTHEN. Zo stellen ze te liggen op 15 meter van de stal doch uit het ganse administratief dossier blijkt duidelijk net zoals uit de plannen, dat de afstand tot de woning maar liefst 20 meter gedraagt. Verzoekers tonen het tegendeel niet aan. Dito voor de afwezigheid van vermelding dat buiten een ondoorzichtbare

afsluiting tussen de eigendommen van 2 meter hoogte er tevens lindeleies met een hoogte van circa 4 meter aan de zijde van verzoekers is geplaatst.

Louter volledigheidshalve, voor zover Uw Raad onder het onderdeel van het MTHEN uit het verzoekschrift ook zou begrijpen dat verzoeker concreet een MTHEN inroepen, quod certe non, merken verzoekers tot tussenkomst op dat dit MTHEN helemaal niet bestaat, minstens dat het niet bewezen wordt.

Verzoekers tot tussenkomst wijzen nogmaals op het feit dat de <u>bewijslast</u>, conform de vaste rechtspraak van Uw Raad, <u>bij de verzoekers</u> ligt, waar verzoekers niets voorleggen en ernstig de mist ingaan.

Zo heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat er geen sprake is van ernstige zichthinder in een situatie waarbij de verzoeker zichthinder aanhaalde wegens het verdwijnen van een waardevolle groene zone en het uitkijken op een massale muur ten gevolge van het oprichten van een constructie. In voormelde zaak had de verzoeker weliswaar een kadastraal plan meegedeeld waaruit de oriëntatie en ligging van haar woning en tuin ten opzichte van het ander perceel bleek, maar geen plan waaruit de indeling en inrichting bleek van haar woning of tuin en waarbij de luchtfoto van een te kleine schaal was om dit na te gaan. (Raad voor vergunningenbetwistingen nr. S/2011/131, 18 oktober 2011 www.rvvb.be).

In casu geven verzoekers aan Uw Raad een identiek weinig informatie dan in de voormelde zaak het geval was. Enige indeling van hun woning ontbreekt net als het feit dat op het kadastraal schetsje dat verzoekers voegen geen noordas is vermeld noch afstandsbepalingen. De gevoegde luchtfoto's zijn verder dermate in kleine schaal gevoegd dat Uw Raad (cfr hoger arrest) niet met kennis van zaken de hypothetische hinderaspecten kan nagaan.

Verzoekende partijen toont dus in dit onderdeel met geen enkel concreet element aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen, zodat de vordering tot schorsing manifest onontvankelijk en ongegrond is.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. Op de openbare zitting van 23 september 2014 deelt de tussenkomende partij dat zij op heden niet beschikt over een milieuvergunning voor de rundveestal waarvoor middels de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning werd verleend. Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van

28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de bestreden beslissing tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen. Deze vaststelling volstaat op zich om te besluiten dat niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat stelt dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de <u>onmiddellijke</u> tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3. Onverminderd voorgaande overwegingen is de Raad van oordeel dat de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen noch ernstig, noch moeilijk te herstellen zijn, minstens tonen ze het tegendeel niet voldoende concreet en precies aan. De door de verzoekende partijen neergelegde foto's zijn alvast evenmin van die aard dat ze de Raad van de ernst van de ingeroepen nadelen zouden overtuigen.

In zoverre de verzoekende partijen wijzen op 'verschraling van het landschap', kan vooreerst niet ingezien worden in hoeverre dit een persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partijen zou zijn. De verzoekende partijen slagen er verder niet in aan te tonen in welke mate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de bestaande toestand – dit wil zeggen met de af te breken boogloods en waarbij evenzeer sprake is van visuele hinder – bijkomend nadelig zal beïnvloeden. De verzoekende partijen lijken in hun uiteenzetting overigens abstractie te maken van het groenscherm, dat onder meer tot doel heeft eventuele overlast te milderen. Bovendien kan de Raad uit de foto's van de verzoekende partijen afleiden dat er reeds een houten afsluiting met leibomen staat tussen de te bouwen loods en de woning van de verzoekende partijen.

De Raad merkt ten overvloede op dat zowel de woning van de verzoekende partijen als het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, deels gelegen zijn in woongebied met landelijk karakter en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. In deze gebieden mag van de bewoners een normale mate van tolerantie met betrekking tot de hinder eigen aan agrarische activiteiten verwacht worden. Er zal bijgevolg pas sprake zijn van een ernstig nadeel wanneer het relatieve evenwicht tussen enerzijds het bestaan van hinder eigen aan deze zone en anderzijds de tolerantie die ten aanzien van dergelijke hinder in hoofde van de verzoekende

partijen mag verondersteld worden, wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zulks niet aantonen.

4.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het inleidend verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn de ingeroepen nadelen niet, minstens onvoldoende, ernstig zodat een onderzoek naar het mogelijk moeilijk te herstellen karakter ervan evenmin relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

De in het vorige onderdeel gedane vaststellingen maken dat een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
- 3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0662/SA/1/0641.
- 4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.
De griffier,	De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER